

DICTATS SUPERIOR

16

Una escriptora gallega

Ella vivia, aleshores, abatuda pel fracàs. Però imaginava que estava viva; imaginava que era una activa escriptora moderna, que escrivia novel·les i contes, però també traduïa i feia guions per al cinema i la televisió. Es complaïa a imaginar-se capaç de compaginar la serenitat i la destil·lació de la gran literatura amb l'impuls elèctric i el bull de vi nou de la narrativa audiovisual. Es veia, doncs, viva i plena, però la seua vida no tenia gaire més substància que l'argument d'un anunci. I, probablement, era tan real com un videoclip, imatges tòpiques que passen, flueixen, sense pes i sense deixar cap petjada en la memòria. Les torres de la catedral compostel·lana, que albirava des del seu apartament, entre núvols i trossos de cel molt blau, amb les seues campanes greus, monòtones i perpètues, l'haurien d'haver advertida a propòsit de la lleugeresa dels seus dies.

Font: Suso de Toro, *Tretze campanades*, Bromera, Alzira, 2004 (traducció de Josep Franco) (adaptació); p. 13

Nombre de mots: 145

Observacions: text narratiu-descriptiu; dificultat equilibrada (accents i dièresis, laterals, bes i ves, esses...)